

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

tisk
ML
Maribor

Prihajaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Rokopise i naročnino posiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovcih, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Ponovljenje Jezušovoga duha

Euharistični kongres v Zagrebi. — Katoličanski shod v Ljubljani.

Aug. 29. sreda. Slovesna črna meša v stolnici za vse pokojne vdeležence prešnjih štirih kat. shodov v Ljubljani.

Z tem je shod dokončan, ne pa njegovo delo. Odbor je sestavljen, štiri de skrbo ka vse to, ka se je na shodi sklenolo, pride tudi v življenje, ka se zaistino ponovi duh Jezušov v slovenskih dušah i zednim de delao priprave te odbor za pridoči kat. shod. Odbor nameni v do-sego svojega namena izdati tudi poseben list.

Teliko na kratki od velikanskoga dela i pomena kat. shoda za prenovljenje krščanskih duš. Po priliki pa bomo objavili tudi ništerne govore i vse sklepe, steri so sklenjeni na lepom shodi.

Predavanja so bila sledeča v teh dnevah: 1) Kristušovo trpljenje v Ljudskom domi, 2) „Gorenjski Slavček“ i „Prodana nevesta“ v opernam gledališči, 3) „Hamlet“ i „Za pravdo i srce“ v dramskom gledališči i 4) Marijino vnebovzetje v Unioni.

Gospod mi je pravo, da ga je lepo predavanje „Kristušovoga trpljenja“ do skuz genolo. Kak malo dete je človek lahko i tudi mogo jokati pri gledanji telikoga trpljenja našega božega zveličitela, Jezuš Kristuš. A če smo tu od žalosti točili skuze, smo pri „Vnebovzetji Bl. D. M.“ od veselja jokali.

„Assumptio D. M. V.“ po slovenski „Vnebovzetje Bl. D. Marije“ je pri slovenski oratorij, šteroga je vglasbo frančiškan ljubljanski O. H. Sattner, reči je pa napisao po sv. Pismi i duhovniških molitvah (brevir na 15. aug.) dr. A. Ušeničnik, profesor vseučelišča v Ljubljani. Okoli 70 pesmarov i pesmaric je popevalo to pesem, sprevaljala jih je pa godba dvavske divizije i trpela je do dve vōri. Ma tri djanje ta pesem. V prvom se popiše smrt Marijina. Jezuš, njeni boži Sin i zaročnik njene duše i ž njim vred angelje i vsi boži Svetniki jo zovejo, naj pride v nebesa, Marija kak vsikdar, zdaj tudi je pripravljena tak i spuniti božo volo i pravi:

Kakor jeden po stūdenci hrepeni
duša moja k Bogi mojemi drhli:
Oh odpadite zemlje okovi,
da v ljubezni se vtopim njegovi.

Vse jo zove! Angelci sladko milo kak
ptičice njoj spevajo, naj pride ar je zima-
minola, grlice glas se čuje že v gaji. I
ona šče iti k Jezuš. Vidita ga šče, večno
lepega svojega Sina, božega Sina!

Preljubi je moj i njegova sem jaz
O naj mi odkrije svoj večni obraz.

A gda bi pa tak rada šla jo milo
prosijo krščeniški preganjani, zavrženi, svojo
mater, naj je ne ostavi:

Nikak od nas, Devica,
O vrni, se nam, vrni!
Šče enkrat Tolažnica,
pogled svoj v nas obrni.
Glej revne zapuščene

nas Evine otroke.
Gda se od nas je ločo
Tvoj boži Sin trpeči
nas tvojoj je izroč
ljubezni tolažeči . . .

Kak milo-tužno se je to glasilo. A ljubzen boža je zmagala: Marija dušo pūsti i se preseli ta i tretji den ešče telo v nebesa. Z tem se začne drugo djanje, gda se prečtejo reči sv. Pisma: „Gospod Bog je pravo kači: Sovrastvo bom posejao med tebov i med ženov, med tvojim i njenim zarodom, ona ti bo glavo razklačila i ti boš za njenov petov šūtala.“ To se je zdaj spunilo. V punoj nebeskoj diki ide v nebo Marija živa v duši i v teli, premagala je hūdoga duha, i plačo njegovo; smrt. Zato se glasi veselo pesem:

O smrt, o smrt,
tvoj strah je strt
o pekeo, kje je tvoja zmaga!

Angelci jo gledajo kak se lepša od
njih vseh zdigava proti nebi i se spitavaju.

Što je tá, ki kakor zarja
vstaja svetla do neba,
kakor mesec iz vihárja
kakor sunce — što je ta?

Pa odgovorijo, to je: Marija, milosti
puna, mati Svetoga, vsegamogočnoga,
posoda večne Reči, mati našega Boga, žena,
štera je kači glavo strla, Judita, štera je
Holoferna premagala, Estera, štera je rešila
svoje ljudstvo. Pa jo li pali zovejo: Pridi
z Sibana i njoj iz celoga srca želejo:

Ave Marija, lepa Kraljica,
naj te ovenča nebeska pomlad!
Tiblagoslovljena vsa med ženami,
ti si rodila življenja nam Sad.

S tem se zvrši drugo djanje. V tretjem
se spuni, ka so Angelci prle želeli: začne
se za Marijo večna pomlad, vekivečno
sprotoletje začne vživati kak kraljca nebeska,
Naj prle se prečtejo reči sv. Pisma: „I se
je prikazalo veliko znamenje na nebi: žena
odeta s suncem i mesec pod njenimi no-
gami i okoli njene glave venec dvanaj-
seterih zvezd!

Marija je dobila za svoje sveto živ-
ljenje trpljenje plačo v nebi. Koronano je
kraljica naša je. Cela neba hvali Boga za
to miloščo dobroga Boga i slavi D. Marijo.
hram mirū, hižo zlato, nebeska vrata. Dev.
Marija pa z vsov poniznostjov i gorečno-
stjov velike duše sprepeva kak ednok na
zemlji pri Ožebet, svoj večno lepi „Mag-
nifikat.“ Hvali Gospoda za dobljene ne-
izmerne milošče.

Vse se veseli . . . Marijina deca, krš-
čenik. V genljivoj pesmi z popolnim vū-
panjom napunjeni jo prosijo zdaj naj gleda
z blaženih nebes dol na nje, dol na nas
ki smo v skuzaj rojeni i štere skūšnjava
šče od lepih nebes, od sladke nebeske
matere otrgati i naj nas k sebi pripela:

Pokaži nam svoje premile oči,
Usmili se Mati, nas ti
Trpljenja vihəri nad nami oblast
i s poti do večnoga srečnoga doma
skūšnjava nas vabi i greha nečast . . .
Ti Sunce rodila si večne pravice
O daj da posije na temni naš pot —
Ti strla si glavo peklenskom' pozoji
obvari življenja hodūbnih nas zmot!
I k sebi trpine pripelaj nas, kdaj
V nebeski preblaženi raj. Amen.

Z tem je pesem zvršena. Gda se
zadnja reč Amen popeva, človeki malo
srce ne počí od hrepenenja po nebi. Ki
pesem čte, zasleduje reči i pesem z igrov,
tisti se ne čūti na zemlji. V nebi pri materi
je njegovo srce njegova duša.

I namen celoga kat. shoda je kaj
drugo kak pravo krščansko življenje na
zemlji i po njem večno, v nebi? Po Ma-
riji se vūpano, ka nam kat. shod oboje
prinese.

Je potrebno orjunsko društvo
v Prekmurji?

Dnes dva tjedna, kda se je vršila boža
slūžba, v Beltincih, je držalo spravišče društvo
prekmurskih dobrovoljcov. Poleg so bili tudi
drūgi. Glavni govornik na shodi je bio Horvat
Izidor, vučiteo iz Tinja. Što se je za to, na tom
shodi, za koj so pa dobrovoljci naprej ne znati
ka se ustanovi v Prekmurji k „Orjuni“ spodb-
no društvo, šteroga kotrige bi smele orožje no
siti i bi nastopilo proti onim, ki ne čūtijo slo-
venski ali jugoslovenski. Vsaka kotriga bi pla-
čala 10 dinarov, kak vstopnino. Za teh deset
dinarov bi vsaki leško postao Jugoslovan, ki
ešče dozda ne bio, ali mogoče bio celo sovraz-
nik našega naroda. Društvo bi vōdavalo tudi
list, šteroga bi si mogli naročiti vsi obrtniki i
gostilničarje, če ga ne bi, bi njim na orjunski
način razbili krčmo. Oblast prej podpira, društvo,
štero ma že nad štiideset kotrig. Teliko se je
dozda zvedilo i to, ka je hodo Horvat Izidor v
Ljubljano k „Orjuni“ po podporo. Opišemo te
glase, kak smo jē čūli. Bodočnost bode pokazala,
na keiko so točni.

Naše mišljenje v tom dugovanji je sledeče.
Narodno zavest būditi v Prekmurji je neobhod-
no potrebno, a sredstva, z šterimi se more bū-
diti, smejo biti vse, samo „Orjuna“ ne. To
društvo je razbilo krščanske tiskarne, ranilo in-
valida, preteplo nedužne ljudí, celo teško je ranilo
i ešče vmorilo človeka v Slov. Bistrici. Mi se
vūpamo, ka naši domači Orjunci ne do takši
junaki, ar majo ešče vero v sebi i držijo se po
večini božih zapoved. Ali pravimo, ka bi začeli
razbijati. Pravimo ka bi ošpetali ali naklestili
tiste, ki do vogrski gu'ali ali popevali v Prek-
murji? Ka bi se zgodilo? Napadani bi se bra-
nili i v obrambi bi Orjunci na poštenje navčili:
splūskali bi je dobro, ništernomi celo malo kosti
zmečkali. Pitamo, jeli bi se zdaj rešo slovenski
duh? — Ali se reši te, če, pravimo, kakšega
Madjarona namažejo naši Orjunci? Nasprotno,
ešče bole de se té čemerio i ešče vekše so-
vraštvo bi dobo proti „kulturnim“ Slovencom,
šteri kulturo z pesn'cov razžirjavajo.

Pa pitajmo nadalje, jeli so tisti, ki Orjuno
nastavljajo ali bodo k njej pristopili takše po-
štene preminolosti, ka vživajo ugled pri celom
prebivalstvu? Da to jeli vsi priznamo, da pijani,
razvūzdani, vkanljivi, nepošteni Jugoslovan, če
de ravno sto Orjunskih znakov noso na prsaj,
pe pridobi niednoga Madjarona za slovenstvo.
Sredstvo za pridobitev je v prvoj vrsti poštenje.

Če toga ne, je vse zaman. Mi ne poznamo kotrig nivo nastavljenoga nacionalnoga društva, ne vemo koliko vaga njihovo poštenje, ali teliko znamo, ka de se naš narod jako brigao za nje, je jako na skrbi meo i poyvod, v privatnih pogovoraj i javno žigosao, što so tej, ka so bili, ki ščejo z Madjaronov napraviti Slovene! Če de društvo samo par takših kotrig melo, ka de si opravičeno lahko majao z glavov pošteni Prekmurec, ki se je držao i držl za Slovena a ne v smisli Orjune nad njuvov poštenostjov i se pitao. „Té . . . bi mene včio na poštenje? Od toga se naj jaz včim slovenstva?“ — te je že vmrlo društvo v Beltincih nastavljeno. Ne pozabimo, ka imena naših Orjuncov se bodo zvedila i lastnike njihove bo narod sam sodo.

Pravimo, ka naši Orjunci ne do razbijali, nego do samo pazili, či što ne dela kaj ali ne guči kaj proti državi i či ja, do ga oblasti javili. To je samo ob sebi nikaj ne slaboga, ali pitamo, sme njihovim ovadbam, ali je lejko dužna oblast vervati? So s tem, ka so v Orjuno stopili, postali vsi takši junaki, ka lagati več ne do mogli, i ka proti tistim, šteri nje v želodci tiščijo, pera ne potežijo bole? I pravimo, ka de vsaka ovadba pravična, ka se ne dajo pomiliti i ovadijo vsakoga, je rod ali ne, je dobrótnik ali ne, njim je plaćao kaj ali nej, ka se zgodi? Orjunci postanejo brez vsega vćenja juristi, sodniki, glavlarje, žandarje pać vsa oblast, štera bo z svojim bićom pokala nad vsakim, ki ne bo takšo jugoslovenstvo meo v sebi, kakšo določijo oni. Ali povejte boži ljudje, trebe te nam glavara, sodnike, žandare i druge oblastnike, če par ljudi sme določiti ka je državna misel, ka je slovenstvo i sme one, ki ne čitijo po njuvom guštuš, ne gučijo po njuvom jeziki, ne delajo po njuvovj peldi, soditi, kaštigati ali konči oblasti naznaniti? Bo vse tisto proti državi, proti slovenstvu, ka si tej ljudje bodo zmislili? Nemajo sodniki zadosta posla? Glavar lahko manjari? Žandarje lahko spijo samo? Jeli preobloženi so vsi z delom i pa z daj te ešče njim večkrat neosnovane, nepotrebne, mogoče celo krivične ovadbe pri do na šinjek, ka je naj rešijo! Bo to krajimo pomirilo? Bole, stokrat bole razdražilo.

Mi od svoje strani spoznamo, da je potrebno narodni duh širiti v Prekmurji, a te se more širiti v duhi pomirljivosti, z velikov potrpljivostjov, ljubeznostjov, previdnostjov i vsikdar v rémah zakona. Če je što proti državi, naj ga zakon kaštiga, ne pa da ga Orjuna zasleduje. Če ga trebe oblasti naznaniti, ga je naznaniti dužen vsaki dober državljani i ga tudi bo, ne trebe za to Orjune. Smo dozdej ne meli Orjune, pa že lahko oblast ne zvedila za vsako protidržavno gibanje. Ešče več je zvedila, kak je istina bila, pa je malo ovadnikov bilo, kelko pa bo več krivice zvedila, če de jo celo društvo kratkočasilo z ovadbami.

Izobraževalna društva, razvijanje slovenskih šol, predavanja i spodobne kulturne naprave vse posteno, v krščanskom duhi — bo pridobilo za narodno stvar zapelane domačine, če se bo vodila politika, ka domači človek ne bo zapostavljen, nego pride do službe, če se ne bo preganjao neđužno, če de se lepo pošteno postopalo ž njim i če de se njemi povsod vezao krüh pravice.

Ta i jedino ta sredstva so primerna, da povzdignejo slovenski duh v Prekmurji, pemica Orjune ga nikdar ne bo.

Na znanje našim Amerikancom!

Amerikanski list „Edinost“ v svojoj 105. številki je objavila prošnja Fr. Švikaršiča v šteroj prosi milodare, brez dovoljenja i znanja stranke; glasi se etak ta: Prekmurški Slovenci. Léta 1921. so se organizirali prekmurški Slovenci v edinoj pravoj obrambnoj vojski Slovenskoj Stranki s sedežem v M. Soboti. Ta organizacija je potrebna, da se bori za pravice slovenskoga krščanskoga naroda v Prekmurji i čuva nad našimi svetinjami nad sovražniki. Vendar vzdržavanje te organizacije je jako otežkočeno, ar je prekmurško lüstva silno siromaško postalo. Veksi tao Prekmurcov si more iskatí krüj v tujini, najveć na Mažarskom, v Austriji, ino Nemčiji. Tüdi je preci Prekmurcov v Ameriki i to v Chichagi, Bethlehem, Bridgeport itd. Ka si zaslužiljo pošlejo doma svojoj družini. Tü si kúpüjejo posestva, sami pa odidejo nazaj v tujino. Ar je zdaj izseljavanje v Ameriko otežkočeno je lüstvo doma zavolo toga jako obüpano.

Da bo mogoče to organizacijo v Prekmurji vzdrževati, je neobhodno potrebna pomoć iz Amerike, drugače ne vem ka bo. Zato se obraćamo potom lista „Edinosti“ na vse amerikske rojake, posebno na vse Prekmurce ino je prosimo pomoći. Rójaki Prekmurci pomagajte svoji domovini. Vsaho najmanjše darilo bo dobro

došlo i že naprej se svakomi i v imenu naroda prav iskreno zahvaljujemo,

FR. ŠVIKARŠIČ

tajnik Slovenske Ljudske stranke za Prekmurje v Murskoj-Soboti.

Ar je stranka, odpovedala službo g. Švikaršiči i ar niti znala nej za to nabiranje, se oprozijo vsi Amerikanci ka g. Švikaršič i nikših peněz ne pošllajo.

VODSTVO STRANKE.

NEDELA.

Po Risalah XX. Evang. Sv. Janoša IV. 46-53. Od kraliča šteroga sin je obetežao.

Jezuš je zvräčó sina toga kraliča, ar je oća s sinom vred vörvao, ka Jezuš ma lübezen do njidva i njima bo pomagao. Dober Jezuš je ne samo z rećmi vćio: „Lübi bližnjega kak samoga sebé“ nego v djanji je to lübezen tudi potrdó. Delajmo mi ravno tak. Lübimo bližnjega. A ka bomo ga znali pravilno, premišlavajmo na dale lübezen do bližnjega.

Ljübezen do bližnjega.*)

Što pa je naš bližnji? Na to pitanje je odgovoro Odrešenik o znanov prilikov z smilenom Samaritani, šteri je sirmaškomi ranjenei skzao dobroto brez pogleda na njegov rod, na razmerje njegovo do sebe. (Luk. 10.) Gospodov navuk na konci tejprilike: „Idi i tüdi ti tak vćini, šče praviti, da je naš bližnji vsaki človek! Bližnji, pravi sv. Augustin, je tisti, šteri shaja, kak ti, od Adama i Eve . . . Za svojega bližnjega moraš imeti vsakoga človeka, tüdi prle kak je krščenić . . . Tak brez razlike: eli je vörnük eli nevörnük, naj bo toga eli onoga naroda človek, prijateo eli sovražnik visiki eli nisiki, bogat eli sirmak. Nekršćansko je zato zdaj se že začnejo praktični stavki — nekršćansko je vsako vörsko sovraštvo, mrznja do tej, šteri so neć z nami edne vöre. To se zna, da trbej obsoditi i sovražiti nevöro, krivo vöró, zmoto; ne smemo pa zanićivati i sovražiti nevörcov, krivovörcov i zmotencov. Ah bogzna kelkokrat bi naša lübezen do tej, šteri so od tujeni katolićanskoj Cerkvü, šteri so zvuina nje, bogzna kelkokrat bi naša lübezen, skzana bar v tihoj gorećoj molitvi za nje, ki sedijo v kmici i smrtnoj senci, položila v dušo klico, iz stere bi vsklila vöra v edinožveličavno Cerkev! — Nekršćansko je tüdi vsako sovraštó mrženje, dolgledanje tistij, šteri so neć z nami ednoga naroda istoga jezika. Nacionalizem (narodnost) v toj obliki, da preklinjaš vse, ka je tujje, da mrziš vsakoga, što prebiva na drugoj strani domaćij mej, nacionalizem, šteri ne pozna pravice šteri ne pozna pravice šteri ne da svakomi narodi, ka njemi ide, šteri tak razrüsi mer i srećo lüstev, ta narodnost je setva šatanova! — Nekršćansko je ravnótale izklüćiti iz svoje lübezni grešnike i v strastej izgüblene. Lübi v človeki — ne pregrehe, nego človeka, pravi sv. Avgustin; zakaj človek je delo bože, pregreha pa človekovó (najmre delo ap.)! O i kelkokrat je dobra mera skažlivsta v nas, kda pravimo: S tem i tem človekom neščem meti nikaj, ar je takši i takši, najmre slab . . . Pazite, dragi! Kak pa to, da toga ne praviš pri tistom drugom, šteri je ravno takši eli šče slabši? . . . Ja šče slabši, pa ga maš za svojega zavüpnika, za svojega intimnoga prijatela!

O, le odkritosrćni bojmo: Dostakrat pregledamo zanićujemo bližnjega — ne zavolo njegovij grehov, napak i strašti, nego zato ar nam je pranizehsek — kájne o góspodje aristokratje? — eli ar nam je presirmaški — kájne, góspodje magnetje (velikaši)? — eli ar nam je priprosti — kájne, góspodje z gizdavov vućenjaškov glavov? — Ali pa — i tü se vdarimó na prsi — eli pa zavržemo bližnjega, ar se nam je bližnji za tim kda osebno zamero. Zato se ga ogiblemo, zato ga ne maramó . . . Pa vse to je nekršćansko,

Lübiti moramo vse lüdi. Nejsmo dužni lübiti vsej lüdi ednako to se zna. Čisto naravno je, da lübimo dobre bole, kak hüdobne; stariše, deco, rodbino bole nego tujje lüdi; tiste, šteri so naše lübezni i pomoći potrebnejši bole nego druge; i tak dale; a od lübezni izloćiti ne smemo nikoga.

Zakaj pa ne? Zakaj moramo lübiti vse bližnje svoje, vse lüdi? Predragi! Či naj nikaj ne gućim o tom, da je lübezen do bližnjega ostra zapoved boža, da stavi Kristuš to zapoved tak rekoć v adnó vrsto v zapovidjov lübezni do Boga: Lübi góspoda, svojega Boga! to je prva i najimenitnejša zapoved, druga pa je toj podobna: Lübi svojega bližnjega (Luk. 10, 27.) či naj nikaj ne povdarim, da imenuje Góspod to zapovid posebno zapovid: To je moja zapovid, da se lübite med sebov (Jan, 15, 12.)

*) Pregda dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani, Izdala tiskarna Nićman v Ljubljani.

hoteć s tem pokazati, da njemi je prelüba, predraga; če naj niti ne omenim, da je Kristuš zapoved lübezni do bližnjega priporočó posebno v tistoj vöri, kda se je pred smrtjo poslavlao od svojij vućenikov i je s tem to zapoved tak rekoć postavó v svoj teštament za nas; či naj nikaj ne spomnim, da je steo meti Kristuš lübezen do bližnjega za znamenje, na sterom naj vsi spoznajo njegove vućenike: Na tom bodo vsi spoznali, da ste moji ućeniki, či se lübite med sebov (Jan. 13, 55.); či naj nikaj povem o tom, kak šče Jezuš vse, ka vćinimo bližnjemi, tak da bi njemi vćinoli: Istinsko vam povem, ka ste vćinoli najmensemi izmed mojj bratov, ste meni vćinoli (Mat. 25, 40.) . . . či naj vse to pred vami zamučimo, častiti poslužalci — bom povedao druge nagibe, zakaj moramo lübiti vsakoga človeka!

Glasi.

Slovenska Krajina.

Melinci. Odnešena je lovska puška, stolček i zabeo od ednoga našega stanovnika. Te reći so najdene v kukorci na Bistirci. Odkóćeni ropar Balažic za steroga volo je tak velika nesreća legla na g. Bistrico je prejté reći spokradno. Najdene reći je lastnik dobo nazaj.

Pokojnoga žandara Postrüžnjeka peneze so prej najšli že pri nekom vlovenci. Vöra i prstan pa ešče falita. Če je te glas istinski, kaže na veliko, vsega obsojenje vredno hüdobijo.

Kalendarje naši se že štampajo. Okoli Vsehsvetcov je že do rok dobite vsi, če kaj zmes ne pride. Ki je plaćao Novine i M.-List, to je 25 Din. dobi kalendar brezplaćno. Ki je bio naroćen samo na Novine, ali samo na M.-List i jihva plaćao, dobi za polovićno ceno, to je za 3 Din. Kalendar. Nenaroćniki ga dobijo kúpiti za 6 Din. Po pošti se njim dostavi za 6 Din. 50 par. Kalendar bo jako lepi, vekši od lanskoga i stao bo iz 60 strani. Ki si ga prle naroći, prle ga dobi. Dosta nesmo dali štampati. Lani ki se ne popašćo, ga sledkar ne dobo. Letos zato naj vsaki gleda kcoj. Falejšega i zednim lepšega kalendara ne morete nikdi dobiti.

Usmiljeni bratje bodo v Ljutomeri (Lotmerki) zidali veliki špitao. Dužina bo znašala 56 meterov. V bolnišnici bo 300 betežnikov skrbljavanih. Zidanje se začne kleti. Govorili smo od toga, da nam družba naznani, keliko bi prosila za ednoga betežnika, kak veliko fundacijo, ka de se té brezplaćno vraćo tam. Kda dobimo odgovor, naznanimo pa si vsaka občina Dolnjeje Prekmurja lahko poskrbi bar za edno svojo betežno siroto.

Kelko lüdi se sme seliti v Ameriko? Iz naše države plüsti Amerika samo 6400 oseb v svoje pokrajine. Iz Prekmurja jih okoli sedenajsto prosi dovoljenje, da bi smeli iti v Ameriko. Tem vsem na ednok se nedovóli odselitev, ar telko ne spadne na naš kraj. Tak čüjemo, ka jih v tom leti okoli 80 dobi dovoljenje v našoj slovenskoj krajini, ka lejko odputüje v Ameriko.

Na znanje kotrigam naše stranke. Vodstvo kméćke zveze ali Slovenske Lüdské Stranke v Ljubljani i v Maribori je odstavela s 1. oktobrom dozdejšnoga svojega pisaća Fr. Švikaršiča. Mesto njega je pogodilo za svojega pisaća domaćina Horvat Jožefa v Bogojini. To pa zato, ar je naš narod vsigdar zahtevao i ešče zahteva, naj naši domaći pridejo do službe v Prekmurji. Stranka je želo našega lüstva spunila, naj spuni tüdi lüstvo strankino želo i se spravi vso v našo krščansko stranko v Kmećko Zvezo.

Zaroka. Zaroćo se je v Dolnoj Lendavi g. Jožef Ošlaj, doma iz Filovec, z gpdć. Mariškov Šaurer-ovov iz Dolje Lendave. Čestitamo!

Za naše dijake je nabroa Bakan Štefan v Dokležovji 61 Din. Za razdelitev mamó tak ešče 914 Din. Z te šume smo dali našemi siromašnomi dijaki v Veržejskom zavodi 100 Din. Ostalo pa po potrebćini razdelimo siromaškim dijakom, naj nam samo dopošljejo svedoćanstvo od svoje cerkvene oblasti, ka so potrebni i vredni podpore.

Za vojake 1889. vojene, ki so potrebna svedoćanstva doposlali narodnomi poslanci, g. Jožef Klekl, so té napravili pri vojnom ministerstvu potrebne korake, ka se vojaki čem prle püstijo domo.

Za vojake naše šterim je v Otóćaci vkradjena obleka, so se zaveli g. poslanec Klekl i od ministra zahtevajo, da se kvar trpećim, našim dećkom i moškom da primerna odškodnina.

Da se Müra pri D. Bistrici i v celom Prekmurji regulira so g. poslanec vložili prošnja pri ministerstvu i to oprošili naj pošlje vö inženira hitro i nevarne kraje reši od poplave Möre.

Naši bogoslovci, ki zvršavajo v Mariboru bogoslovje, so te teden odšli v seminarij. Noviva bogoslovca sta Fr. Kolenc iz Gomilici Fr. Bakan iz Törnische. Zdaj mamu Prekmurci štiri bogoslovce v Mariboru i ednoga v Sombotelu. Kleti bodo tri nove sv. meše v našem kraju.

Gimnazija v M.-Soboti ma nad stoštirideset dijakov. To v petih razredaj. V Monoštri je madjarska, štero so naši dečki tudi obiskavali, je v osmih nazredah ne mela več.

Državno podpora je dobo g. Ignac Bašša visokošolec — veterinar iz Bôgójine, ka lehko ž njov dokonča svoje včenje. Za podporo se je mogo zavežati, ka de po dovršenom včenji štiri leta v vojaškoj službi opravljao živino-zdravniški poseo. izmed 36 prosilcev jih je komaj 15 dobilo podporo. Čestitamo dobromi našemi narodjaki za uspeh.

Tajništvo S. L. S.-ali Kmečke zveze iz Maribora naznanja, ka je dozdejšnji nameščenc Fr. Švikaršič z 1. oktobrom odložo svoje posle i je te prekozeo domačin Joško Horvat iz Bôgójine.

Dar dijakom. Iz šume, štera se je nabrala za podporo, prekmurskij dijakov, so učiteljščnik ino visokošolci dobili 814 dinarov. Za razdeliti nema več nikaj Uredništvo Novin.

Na Martinišče so darovali: v dinarah: Törnische N. 10, N. 3, Kolmanič Marija, Lipa 2, Kolmanič Julia 2, Pal Marija 2, Püčko Marija 2, Matjašec Ana Gomilica 10, N. Crensovci 20, Kolmanič Klara Lipa 5, Raj Štefan, G. Bistrica 10, Velca Iluška 2 srebrni koroni, Lutar Kata, D. Bistrica 2-50, Kolenko Treza Crensovci, 10 Din.

Imenüvanje. Višji šolski svet je dne 20. septembra 1923, sledeče gg. vučitelje ino vučiteljice imenüvao za stalne: Aleksander Nečima v Gančanih Anton Gaberc v Ižekovcih, Ivan Benkovič v Dokleživji, Leo Cepuder v Melincih Arnold Kreps v Odrancih, Avgustin Minkuš v Bôgójini, Karol Čepregi v Martijancih, Janez Sömen v Gor. Lakošj, Augoštín Požegar v Gederovcih, Dragotin, Čížek v Dugojsvi, Ivan Titan v Kúpsincih, Josip Džuban v Križevcih, Lud. Tomöri v Gor.-Lendavi, Štefan Kolarš v Lerdici, Matija Zver v Kúzdoblani, Blaž Filo v Markovcih. Árpád Benkovič v Bôgójni, Ladislav Benkovič v Ivancih, Karel Berdön v Pečarovcih, Marija Cepuder v Melincih, Ambroš Rušijan v Satahovcih, Štefan Porédoš v Tešanovcih.

„Klekl nove laži. Mösrka Krajina“ je v 30. številki vüpała trditi, ka je naš slovenski jezik pod madjarskov vladov meo vekše pravice, kak je ma zdaj pod slovenskov. Na to madjarinsko, zaistino protidržavno trditev so Novine lepo mimo z dokazi odgovorile v devetih točkah (punktumaj) ta trditev. M. Krajine ne odgovarja istini i pozvali gospode, ki zagovarjajo našo narodno slobršano pod prejšnjov vladov naj na téj devet točk dajo odgovor! Odgovora so nej dali, ar so nej mogli dati, nateliko so istinske trditve. Novin nego mesto odgovora so se smeli v g. na poslanca Klekl i v 37. št. M. Krajine objavljajo člančič pod naslovom „Klekl nove laži“. V tom člančiči pokažejo ti gospodje vso svojo düševno lepoto. Ne da bi kaj posvedočili — ar svedočiti ne morejo, se našenejo z conami v narodnoga poslanca, ki so slaboga nikdar nikomi ne šteli včiniti, nego samo dobro. V oči njim ešče mečejo njuv beteg bistričko nesrečo, čeravno so nej bištricianci njihovi farniki kak pišejo tej gospodje i čeravno so oni od toga dela niti znali nej, niti pisali reči nej, ar so te nej bili doma nego na vrastvi. Naj sodi od toga članka naša poštenö javnost i sodnija.

Država.

Iz mariborskiö okrožnij zaporov so pobegnoli štiriö kaštiganci: Vid Krištofič, Anton Šlamberger, Ivan Kuhar i Ivan Besednjak. Voditeo toga bega je biö Krištofič. Te si je priskrbo orodje, prepilo mrežo na okni, odpro dveri i odšli so ne ve kam.

„Čarno knigo“ bo izdalo društvo „Slovenska Straža“, v šteroj se popišejo vse tiste krivice, štere dela Italija Slovencom, ka zvediti celi svet za njé.

Pogoro je veliki Scherbaumov mlin v Bistrici pri Maribori.

15 letnico svojega obstanka slavi dnes krščansko telovadno društvo „Orel“ v Maribori.

„Dijaška kühinja“ v Maribori je letos dovolila 82 dijakom obed, „Dijaška večerja“ pa 68 dijakom toplo večerjo.

Potopljene srbske ladje, štere je Austrija potopila, so večinoma že zdignoli iz Donave, pet jih pa bodo zdaj, štere pri Smederovom ležijo na dni Donave.

Starine. V Dalmaciji poleg Splita so najšli starorimske spömine, najmre podobö boginje Cibebe, štero so rimski poganje čistili, kak patrono rodovitnosti zemljá i mozaik pöganskoga boga Apolona.

Pri ministerstvu trgovine je nastavljen novi odsek šteroga poseo bo, da zasledüje cene blaga šteri se u važa, v državo ali izvaža ž nje i to ceno bo naznalo veletrgovcom.

Vinsko trgovinsko pogodbo, štero je skleno minister Pucelj, je vlada razvezala, ar je državi ne hasnila.

Krščenje prestolonaslednika bo 14. oktobra. Drugi den bi se pa zdao princ Pavel stalno ešče ne znati

Kralj Aleksander küpči je grad Mokrice poleg Zagreba, v šterom bi večkrat prebivao. Tü bi se stalno držao princ Pavel, ka bi nekak stalno bio z kraljevske familije na Hrvackon.

Svet.

Dragi krüh. Iz Nemškoga naznanjajo, da je minister za prehrano določo, naj krüh na karte košta kila 3 in pol milijone mark. Brezi karte pa košta kila 7 milijonov mark. Dragoča je tak velka, ali bole povedano, je penez tak malo vreden, da morajo v novejšem časi tiskati banke po 500 milijonov, pa do milijardo mark vrednosti. Tam do že morali počas v taligaj peneze voziti či do šteli kaj malo küpiti

Veliki katoličanski sohd ameriöanskih Slovencev v Cleveland-i. Včasi kda mo se mi pripravljali na kat. shod se tüdi ameriöanski Slovenci zbrali, ka manifestirajo za kat. načela 19. augusta je nad 15 jezero prišlo slovenskova lüstva vküp v Clevelandi, kde se je vršila slavnost pod vodstvom g. Antona Grdina i drugimi narodnjake. Pod vtisom toga znamenitoga dneva se lüstvo navdüсило za nadalije delo za krščansko življenje.

Domača politika.

Shod socijalistov v Belgradi. Socijalistična stranka je obdržala tü svoje zborüvanje. Na tom spravišči so se socijalisti izjavili za centralizem; to je, kanjim ne trbe autonomije, ka naj ostane nadvlada srbskoga plemena duže nad nami naj nas vojak duže ne služi doma, naj naša vrednost, naš penez, vsa naša dača i na dale roma v Belgrad i za njega, naj dobimo mi samo par drobtinic i kodiško palico. — Takvörte drugoö socijalističnim agitatorom, mariborskim šnejderom i kaksim fiškališom, da do vam zemlo delili i gučali od nebes na zemli, štero vam šče njihova stranka spraviti. Socijalisti majo v svojem programi, ka je vera zasebna stvar To telko pomeni, ka se oni za vero nebri-gajo. Stokrat so že té svoj program ovr-gli. Vse tiske, ki so vero držali, poleg njé živeli, so preganjali i niti na smrtno vöro ne so mnogokrat dovolili, da bi dühovnik prišeo k mirajočemi. — Zdaj so pa ešče dale šli. Voditeo slovenskih socialistov dr. Korun bogati fiškališ z Ljubljane, katoličanec je zatajo svojo vero, i prestopo v srbsko pravoslavno, Stoga je jasno, da socijalistom katoličanska vera ne zasebna stvar, nego takša, štero poplütjejo i ostavijo.

Krfsko pitanje. Italjani zahtevajo, da njim Grška plača 50 milijon lir, štere je ta zatožila pri švicarskoj državnoj banki. Velepostaniška konferenca je v italjanske zahtevte privolila i 50 milijon lir Italiji prisodila. Italjani so začeli Krf zapuščati taki potom i so ga izpraznili.

Dvanajstine je radikalna vlada sprejela. Naša stranka, demokrati i muslimani so proti glasali. Naša stranka je glasno protestirala ka iz 72 milijone dinarov štero zdaj plačamo v treh mesecaj za ceste, Slovenija dobi samo dva milijon i 800 jezero dinarov. Nadale je v oči vrgla vladi, ka ne preštima, naših krajov, štere je toča, süša vničila, podpore ne da našim ljudem, vodin ne böra, dače ne spravlja dol, nego povekšava. Od demokratov je govorö Pri-bičevič i že on sam ki je Srb, priznao ka vlada v uradaj zdaj vekša pokvarjenost, kak je bila pod austrovogrskim ravnanjom.

Nemci podpirajo radikalno vlado, zato njim pa ta oblübila nemške šole edno gimnazijo tüdi v Celji.

Da se odpüščeni slovenski orižniški podporučníki nazaj vzemejo v službo, je naša stranka glas zdignola. Za podporočníka g. Ovčara so se poslanec Klekl obrnoli na ministra vojske.

Provizije od poštnih znamk so v Srbiji dobivali tri procente več kak v naših krajih. Naša stranka je proti krivici zdignola glas i minister je oblübo izadneženje.

Cela opozicija to je naša stranka, demokratska i zemloradnička za skupno nastopile proti zakoni od taks (štemplnov) i ešče kmečki radikalni poslanci so proti zvišanji taks (štemplnov) zdaj se vlada pogaja z opozicijov i bo mogla spremeniti krivični zakon.

Radikali hvalijo morijo. Srbska nacionalno društvo je 12-krat strelilo na bivšega ministra dr. Spaho-ta muslimana. Te grdi napad je omena muslimancki poslanec dr. Behmen v parlamenti, a radikali ne da bi obsodili hüdobijo, so ešče kričali, da škoda, ka neso ga zadeli, ka neso ga bujli. Na to grdo postopanje vladnih poslancov so dali muslimani najlepši odgovor: povrgli so družbo radikalno v parlamenti i šli v svoj klub. Tü so meli spravišče, na šterom se določilo, kakše zadoščenje bodo zahtevali od vlade. — Mogoče je da celo zapüstijo Belgrad.

Svetovna politika.

Ženevska pogodba med Čehoslovačkov i Vogrskov. Té dni se je sklenila med čehoslovaškim zvünešnjim ministrom dr. Benešom i vogrskim min. predsednikom grofom Bethlenom pa ministrom za zvünešnje zadeve Daruvaryjom pogodba. Obe vladi včinita vsa potrebna, v svrhopreprečitve dozdejšnjih obmejnih spopadov. Pojbrigneta se obe vladi, ka se odobri kempere med njima sklenjena trgovinska pogodba, i da se promet primeji olehkoti. Sklenilo se je tüdi, ka se rešijo šče vnoöa druga pitanje gospodarske pravdene narave, štera so posledica trianonske pogodbe. Obe vladi se zavežeta, ka zadüšita vsako protidržavno hujskanje i rovanje na hasek sosedne države. Ta točka zadnja veže samo Vogrsko, ar je ona dozdej z merom gojiva miseo odcepitve Slovaške od Čehoslovaške republike. Ženevska pogodba je velkoga pomena i napredek za zbližanje teh sosednih držav. Če bo Vogrska vse obveze podpisane v ženevskoj pogodbi spunila, se bo tüdi Čehoslovaška trüdila, ka dobi Vogrska potrebno inozemsko posojilo.

Nemčija. Dozdaj so Nemči štrajkali v Pomhiji, to je v tistom kraju, šteroga so zasedli Francozi i šo nikajne šteli delati. Zdaj se je že štrajk ta pasivna resistenca potrla, Francozi so zmagali. Nemška narodna stranka bi rada vstajo napravila zdaj v Nemčiji, a vlada je vse potrebno včinita, da jo prepreči.

Rusija je odgovorila nemskim komuništom, ka njim z orožjom ne de šla na pomoč, z mirnim potom šče obnoviti Evropo.

Italija. Slovenci, šterih je do polmilijona v Italiji, se jako preganjajo. Že skoro doma ne do smeli gučati slovenski Zdaj je dana vö Kraljevska odredba, ka do bivši Austrijski sodniki penzionirani. S tov odredbov vržejo slovenske sodnike na cesto i ljudstvo bo moglo k italijanskim hoditi, to je Italijanski se včiti. Mussolini dela, kak Pašič, te meče z službe vö vse, ka je ne srbsko, ov pa ka je ne italijansko.

Galicijo najmre v zhodno je veleposlaniška konferenca dodelila k Polškoj. Na društvo narodov so Ukrajinci potesterali.

Iz Carigrada so se odselile vse tüje oblasti, mesto po določilih lozanske mirovne pogodbe prevzeli páli Törki.

Abesinija je 29. sept. bila sprejeta v društvo narodov. Dozdaj je že sprejetih 54 držav.

Več oralov gozda

njiv in travnikov še je od bivšega grofovskega gozda v Črešnjevcih po nizki ceni na prodaj. Kupci naj se zglasijo čimprej pri gosp. Alojz Neubauer, Gornja Radgona, Posojilnica. Na prodaj je tüdi približno 10 oralov goric, njiv in sadonosnika z gozdom ter viničarskim poslopjem in prešo z letošnjo bratvijo vred po zelo zmerni ceni. Zglasiti se je istotako v Posojilnici.

V Dolnji Lendavi

od 75 let gorstoječi moderno zidani prostor

željezniške trgovine

z magazini in isto tam na nastropju eno lepo, moderno stanovanje z 5 sobami v najem se daje od 1. januara 1924. Više se da zvediti pri g. POLLÁK EMILI v Dolnji Lendavi.

KOLOMAN MARTON.

„Balkan,“ srbski klerikalni list.

V 20. št. piše to Hartnerov Szabadság. Té list vekše bedarije ali hūdobije ne mogo napisati. Pravimo oboje, ar je oboje mogoče. Ali so znali Hartnerje, ka je „Balkan“ najnejsramnejše velesrbski — radikalni list, ali so to ne znali. Če so znali i mogli bi znati, ár naša stranka v Srbiji nema listov i ne kandidirala i to so Hartnerje dobro znali pa od toga túdi pisali v svojem listi — so hūdobijo včinoli. Znajoči so laž pisali, so ogriznoli pali krščansko stranko. Pa zakaj? Piše prej „Balkan,“ ka srbskoga glavara trebe v Prekmurje poslati. Če bi se to zaistino zgodilo, mogoče je pa da se zgodi, ar je v Belgradi mogoča vsa politična krivica v imeni centralizma i narodnoga jedinstva — pravimo, če bi se to zgodilo, te bi Hartnerje na vse štiri se opirali i na ves glas kričali: Krščanska stranka vam je poslala se Srba, posrbiti vas ščejo, to je njena autonomija, ve je njeni list „Balkan“ to zahtevao. Gledajte vsi pošteni naši domačini, z takšim orožjem se borijo Hartnerje. Laž je njihovo orožje: „dosta lagati i nesramno lagati, če vse ne, nekaj do ba bi z laži vervali čtevci.“ To ščejo oni dosegnoti. Pa pravimo, ka so Hartnerje ne znali, ka je Balkan ne klerikalni list. Če je to bilo, mogli bi se prle informirati, kak bi to laž na papir vrgli ali sploh ne bi smeli od toga pisati. „Balkan“ i krščanske stranke list je dale narazmo, kak neba od zemlje. Niden srbski list ne napadao tak grdo naše stranke, Slovincov i Horvatov kak ravno Balkan. Te list je celo hujskao beogradsko mladino, naj vmori poslanca naše stranke Sušnika, ar je zahterao autonomijo za Macedonijo. I té list bi bio klerikalni? Te list ki niti neve ka je krščanska i slovenska misel bi zastopao slovensko krščansko stranko? Ki to trdi, če je ne hūdoben, je takši bedak, ka je dužen po dūšnoj vesti odložiti pero i več ne pisati novin nego samo žakle nositi. Mi znamo ka Hartnerje pečé? Ne so postali poslanci, čeravno so teške sto i stojere potrošili i čeravno so raztrobili po sveti, ka tritrtinke Prekmurja majó za sebov. Pred vsem je pa to pečé, ka je naša krščanska stranka ne sprejela med sebe, ár bi radi kandidirali na njo. Te je dobra bila stranka za Hartnera zdaj pa ár je odbila nekrščansko politiko Hartnerov, jo te napada i ogrizava. Pač Hartnera vredno delo.

Govor profesora Mazovca za versko šolo na V. slovenskom katoličanskem shodi.

Ves boj, šteroga bije v novejšem časi sv. Maticerkev s svojimi nasprotnikami, se stiče okoli pitanja, kakša naj bo vzgoja v šoli. Ali naj bo šola krščanska, kde de se deca vzgajala po navukaj krščanstva za dobre poštene kotrige človečanstva, štere bodo odgovorne za svoja dejanja pred svojov dūšnov vestjov, ali bo pa brezverska vzgoja po šolaj z vsov svojov plitvostjov, ar bi njoj menkalo trdnoga krščanskoga fundamentuma. Važno je to pitanje, zato je letošnji V. katoličanski shod v Ljubljani nej mogo mimo njega, nego se je z vsov resnostjov razpravlalo od toga, kak se naj v bodoče vrši boj katoličanstva za verske šole. Jako zanimiv je bio govor profesora Mazovca za versko vzgojo v šoli, zato v sledečem celoga objavalmo.

Prezvišeni vladike*, slavni zbor!

Kda se je pred okroglo 30 letni vršo prvi katoličanski shod, so bili tisti zboravali v povsem inačšem razpoloženji in v inačši razmeraj kak pa zdaj mi na tom slavnostnom zborovanji. Naš nepozabni dūševni voditeo, dr. Mahnič** je z neizprošnov železnov doslednostjov začeo na vsakom poli, túdi na šolskom, boj proti varaškomi lažisvobodomiseltvi, štero se je pod plaščom vsemogoče narodnosti in nesebične rodoljubnosti družilo z velikašami odirajočimi

bogatašami, na škodo kmetskoga in delavskoga stana.

Mahnič in njegovo delo.

Odked je zajimao dr. Mahnič moč za te v začetki precí neednaki boj? Što je dao uprav titansko moč v nadaljavanji i obladajočem konci toga boja našemi ljubenci, blago pokojnomi dr. Kreki? Naša vera! Ljūnezen do Boga i od Njega zapovedana ljūbezen do bližnjega — to sta tistivi dve vedrivi zvezdi voditeljici, šterivi sta Kreka i Mahniča tak očarali, da sta popunoma pozabila na sebe, da sta živela samo za „ponižane i razžaljene.“

Vršili so se še nasledni slovenski katoličanski shodi, kde smo poleg vsej drugi pitanj, štera so žūlila slovenstvo túdi v šolski zadevaj. Predvsem na Koroškóm in Primorskóm protestirali, terjali, grajali, kazali, celo lepo prosili, ar je Avstrija ne bila naša narodna država, nego mačija, iz štere je trbelo iztisniti túdi najbolje upravičena dugovanja navküper s protestom drugi narodov, štere je Avstrija túdi krotila s svojov grčastov sibov.

*) Tak se navadno nagovori pišpeke, či so navzoči.

**) Dr. Anton Mahnič je bio nekaj časa bogoslovni profesor v Gorici, nato pa pišpek na Krki. Zadnje dni njegovoga življenja je bio v robstvi, kama so ga Taljanje odegнали, zavolo krepkoga zagovornjanja Slovincov, ki so prisli po boji pod taljansko oblast. Mahnič je prvi začno boj protj libezalcom ma Slovenskom. Bio je globokonveren i jako vučeni zato je v tom boji zmagao. Za njim pa je nadaljavao te boj dr. Janez Krek, najbogši slovenski organizator i politik.

Gospodarstvo.

Cene silja.

Pšenica	100 kg.	K.	1000—1200—
Žito	" "	"	1500—
Ječmen	" "	"	1000—
Oves	" "	"	900—
Kukurica	" "	"	1200—

Cene živine.

Govedina	1 kg.	K.	96—
Teletina	" "	"	120—
Svinjsko meso	" "	"	100—
Mast	" "	"	180—
Slanina	" "	"	210—

Zagrebečka borza

dne 2. oktobra 1923.

Amerikanski dolar 1 dolar	K	336—
Austrijska krona 100 K	K	—48
Čeho-Slov. krona 1 K	K	10—
20 kronski zlat	K	1200—
Francoski franc 1 frank	K	20—
Madjar. K 100 (nova em.)	K	1.60
Nemška marka M. 100,000.000	K	200—
Švic. fran. 1 fr.	K	61.80
Talijanske lire 1 lira	K	15.60

Zürich:

Dinar 100 Din.

Šv. frcs 6.35

Pošta.

Tibolja Marija. Markovci 112. Dužni ste 18 Dinarov. Gda to plačate, dobite brezplačno ešče kalendar i od polleta ešče Marijine Liste. Cek vam posljemo po postji. **Knaus Imre. Markovci.** Če bi prle poslali uverenje prle bi prišla domo. Zdj pa, ar so bile parlamentarne počitnice, se je zakesnilo delo v ministerstvi. Pa že silo napravimo. **P. Jahn. Sl. Brod.** Pisma nesmo dobili. Dotični je vučiteo v Stopičah pri Novem Mestu, Kranjsko.

Oda se šivalni stroj (mašin) „Kaiser“ za sabole, a dober je túdi za štepanje ledra. Za ceno se pozve pri **Balažič Martini v Odrancih hš. 52.**

Prispjela jesenja i zimska konfekcija za gospodje, gospodu i djecu, haljine, haljetci, kostimi, odijela, ogrtači, konfekcija za djecu, Pletena roba u velikom izboru

KOLOMAN SPARING VARAŽDIN

TRG SLOBODE BROJ 3.

SOLIDNA PODVERBA!

UMJERENE CIJENE!

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje

dolarje in zlate peneze.

Nove vinske lagve od 50-1200

litrov dobro, trpéče napravleni, v vsakoj vnožini taki oda po nizkoj ceni

Jožef Kosi trgovec v Križevcih pri Ljutomeru.

Odavle se v Tūrnišči
lepo imanje. Zidana hiša, gospodarski hrami, travnicje pa njive. 6000 dolarov cene. Popitajte pri **F. ROUS** Tūrnišče štev. 53.

JOŽEF NEŠKUDLA v Cic. — Jablom n|Orl, Češka ustanovljeno l. 1810. pošilja v predobroj kakovosti vse cerkvene obleke, kazule, pluviale, dalmatike, antipendije, cerkvene bandere, društvene zastave predvsem orlovske, kelihe, ciborije, monštrance i vse posode iz kovine. Stare obleke se umetno i fal popravi. Kelihi se za ceno od 300 Din. naprej pozlatijo. Vse reči se bodo brez carine dopošiljale. Za celo Jugoslavijo je zastopstvo pri:

JAROSLAV NEŠKUDLA,

Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

Dober

Hovve mašin

za šujstre se po fal ceni odá pri **MATUS ALOJZIJI** v M. Soboti, Lendavska cesta št. 23.

Pazite.

Što šče meti dober leder i naj bolše poplate si lejko küpi po zmernoj ceni v trgovini pri **Škafar Jožefi** v Beltinci.

Gostiona i mesnica

sa cijelim inventarom je za iznajmiti.

Upitati se u

Štrigovi kod **Kalchbrenner**